

„Vi boste moje priče“

Pisatelj Alojz Rebula v zadnji zgodbi knjige Pričevalci vstajenja opisuje starejši par. Nekdanji univerzitetni profesor Leon je na invalidskem vozičku. Žena Astra mu nesebično stoji ob strani. Mož ni sentimentalno veren, a ko dobi v roke besedilo, ki govori o turinskem prtju, ga zamika, da bi si ogledal znamenitost, v katero naj bi bil zavil Kristus v grobu in je nekakšna nema priča vstajenja in naj bi po vstajenju ležal, »posebej zvit na drugem mestu« (Jn 20,7). Toda Leon od namere odstopi, ko se zave, da z vozičkom nikakor ne bo mogel na romanje. Vendar globoko verna žena Astra, po poklicu biologinja, ki iz svoje vere nesebično streže možu, vse uredi za potovanje. Znanstvenika prebereta kopico strokovne literature o turinskem prtju in se podata na pot. V turinski stolnici ljudje z razumevanjem sprejmejo, da mož na vozičku ostane pred to relikvijo nekoliko dlje.

V hotelu pa žena med strežbo vpraša moža, ali sedaj, ko je videl prt, bolj veruje v Kristusovo vstajenje. In mož ženi, ki mu ljubeče streže, pomenljivo odgovori: »Za vstajenje je še kakšno drugo pričevanje.«

»Kakšno?« ga vpraša žena.

Mož ji je hotel reči: »Pričevanje tistih, ki iz Kristusovega vstajenja živijo.« Na glas pa ji je dejal: »Ti. Pričevalka si mi ti!« (Pričevalci vstajenja, 126)

Žena Astra je bila s svojo dolgoletno zvestobo, s potrpežljivo vzgojo otrok, s skrbno strežbo, kratka s svojo tiho ljubeznijo bolnemu možu najboljša pričevalka Kristusovega vstajenja. Zanimivo je, da se je Leona, univerzitetnega profesorja in znanstvenika, njeno vsakdanje pričevanje bolj dotaknilo kot vsi znanstveni dokazi o pristnosti turinskega prta.

Kako bi bilo lepo, če bi bili drug drugemu s svojim življenjem, s svojo medsebojno ljubeznijo pričevalci Kristusovega vstajenja. Naj bo pričevalec mož ženi in žena možu, starši s svojim zgledom otrokom in otroci z vračanjem ljubezni svojim staršem! In dedek, babica, starejši brat, sestra ... boter, birmanec ... ti in jaz ...

Kako bi bilo lepo na svetu, če bi bili pričevalci politiki s svojim nesebičnim delom in poštenostjo ali lastniki tovarn ter podjetij s skrbjo za delavce in s pravičnostjo do njih!?

Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem

Obredi velikega tedna

VELIKI ČETRTEK	VELIKI PETEK	VELIKA SOBOTA	VELIKA NOČ
18:00 Sv.Trojica 20:00 Fara	18:00 Sv.Trojica 20:00 Fara	20:00 Sv.Trojica 20:00 Fara	7:00 Fara 8:30 Sv.Trojica
Sveta maša	Obredi velikega petka	Velikonočna vigilija	Vstajenjska procesija

Vsako nedeljo praznujemo Gospodovo vstajenje. Tako bi lahko tudi mi nedeljo za nedeljo stopili na vstajenjsko pot, da bi vedno znova v sebi vzbudili življenje, ki ga med tednom pogosto zapiramo v spono omejitev in nam ga uničuje ubijajoči delovni ritem.

Anselm Grün

OZNANILA

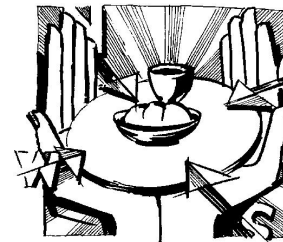
Bloke in Sveta Trojica

Velika noč 2014

Sveto tridnevje

Kako žalostni so bili dnevi trpljenja minulega postnega časa! Dozdevalo se je, kot da je v zadnjih dneh preteklega tedna zamrlo vsakršno veselje. Cerkev je bila odeta v žalost – sladke melodije orgel so utihnile, zvonovi so molčali, v posvečeni Božji hiši so zazveneli le žalni spevi. Razžaloščena nevesta je žalovala ob grobu svojega ljubljenega ženina, ki ga je umoril podli greh – Božja Cerkev ob grobu svojega Gospoda in Odrešenika, ki je zanjo umrl, njeni dobri otroci so jokali z njo.

VELIKI ČETRTEK: „prejeli pa boste moč...“

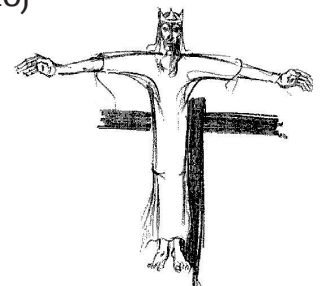
Jezus je obsojen na smrt. Pomembno je, da ga je vsakdo od nas sposoben videti in sprejeti svoj križ. Treba je spremljati Kristusa na vsej poti na Kalvarijo, če hočemo priti skupaj z njim na vrh gore. Prav zato nam je Jezus, preden je umrl, pri zadnji večerji podaril svoje telo in svojo kri, da bi mogli najti moč, sprejeti svoj križ in mu korak za korakom slediti na njegovem križevem potu.

Mati Terezija, Bog ljubi danes po nas

VELIKI PETEK: Njegov in moj

Vsak od nas ima svoj veliki petek. Ni treba, da je prav v aprilu – in ni nujno, da je to križanje – veliki petek ima veliko obrazov in je zelo redko omejen na en sam dan.

Tudi v Jezusovem življenju je bil veliki petek – in tega obhajamo v cerkveni liturgiji. To ima velik smisel. Vse svoje velike petke moramo sprejeti, pomembni so za nas. Naša vera, naš Bog nas ne obvaruje pred velikimi petki našega življenja – ampak jih deli z nami. Sam Jezus

prihaja v naše velike petke trpljenja. Usmiljen je z nami, z menoj – moj veliki petek vzame na svoje rame, deli ga z menoj, ne pusti me samega na tleh, v blatu.

On sam se poda v vso temo, doživlja bolečino, strah – in to deli z nami. Pozna vse moje zapuščenosti, samote, strahove, mojo nemoč! Ker je vse to izkusil na lastnem telesu, ker ve, kako se človek počuti. Pozna bolečine, solze, popolno zapuščenost. Res je, da nam teh temnih plati življenja ne more odvzeti, toda on sam sprejme nase največje trpljenje, da bi nam bil blizu.

A. Schwarz, Odvalimo kamen, ki nam zapira pot v življenje

Velika sobota: velikonočna sveča – prižgana je in gori zame

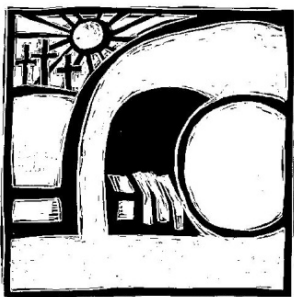
Ko v naše življenje poseže smrt, pogosto zbegani obstanemo pred njo. Soočiti se moramo z navidezno končnostjo, izguba ljubljene osebe nas boli; včasih tega sploh ne moremo sprejeti, ko tiho prihaja noč. Pogosto se v našem življenju stemni, ko nas obišče smrt.

Sredi te teme pa gori luč, svetloba, ki je včasih niti ne zaznamo – svetloba velikonočne sveče. Ob krsti, žari, sredi vseh grobov na pokopališču žari svetloba velikonočne sveče, ki je bila prvič prižgana na vigilijo, v velikonočni noči, ko kristjani praznujemo zmago življenja nad smrtjo. Kakor je šel Jezus skozi smrt v novo življenje in vstajenje, bomo tudi mi poklicani skozi smrt v novo življenje. In kot znamenje za to gori velikonočna sveča.

Po: A. Schwarz, Odvalimo kamen, ki nam zapira pot v življenje

Kristus je vstal – Kristus živi!

Velika noč se mora zgoditi v meni in z menoj – ali pa se sploh ne bo zgodila. To je Velika noč! Tiha in včasih skoraj nezaznavna – toda vseeno nepremagljiva ...

... tudi moja in tvoja ...

Jn 20,1-9

In kakšno veselje navdaja danes ves krščanski svet, kakšna radost doni v celotni Katoliški Cerkvi! Kristus je vstal, tako je zadonelo v na novo oživljeni Božji hiši in milijone ljudi danes drug drugemu veselo vzklika: »Aleluja!« Zvonovi spet zvonijo, veseli glasovi odmevajo v višavah, z enega hriba k

V Apostolskih delih Peter in Pavel govorita vedno znova o tem, da Bog Jezusa ni pustil propadanju, ampak ga je obudil od mrtvih: »Vi pa ste ga po rokah nepostavnežev pribili na križ in umorili. Toda Bog ga je rešil iz smrtnih muk in obudil od mrtvih; saj ni bilo mogoče, da bi bila smrt imela oblast nad njim« (tako v Apd 2,23–24, v berilu na velikonočni ponedeljek).

Po: A. Grün, Izkusimo velikonočno veselje

drugemu se sliši glasen vzklik veselja: »Aleluja! Hvalite Gospoda!« Da, hvalite Gospoda, Mogočnega, čigar ime je sveto. Hvalite Gospoda Jezusa Kristusa, zmagovalca nad smrtjo in peklom, slavno vstalega, ki nam je današnjo nedeljo naredil za dan zmage nad hudobijo greha, da bi se tudi mi na ta dan veselili in radovali.

Anton Martin Slomšek, Prazniki

Velikonočni ponedeljek

Vstajenje je aktivno delovanje Boga pri Sinu; ker mu je veliko do njega, ga osvobodi pred močjo smrti. Ker je Jezus tudi mrtev v Božjih rokah, ga dobra Očetova roka iztrga iz vezi smrti.

Bog, ki je Jezusa obudil od mrtvih, bo obudil tudi nas. Tudi za nas velja, da smo v življenju in v smrti v Božjih rokah. Jezus, nam obljublja, da nas nihče ne more iztrgati iz rok njegovega Očeta. Smrt nad nami nima končne moči. Očetova roka je namreč močnejša. Toda Jezus je umrl – in tudi mi bomo umrli. Vendar smrt ni dokončna; Bog nas bo obudil iz smrtnega spanja, da bomo vstali skupaj s Kristusom za večno življenje. Ne bomo vstali z lastno močjo, ampak nas bo obudil Oče, ki nas ljubi.

Verovati v vstalega Zveličarja pomeni prositi Boga, naj nam odpre oči, da se soočimo z realnostjo. Veliko je načinov tega spanja, iz katerega nas prebujata Bog. Verovati v vstalega Zveličarja pomeni prositi Boga, naj nam odpre oči, da se soočimo z realnostjo.

Sporočilo velikonočnega ponedeljka nas vabi, da bi znali odpreti oči, se zbudili iz spanca ter prepoznali Jezusa, ki nas vabi, da hodimo z njim.

Vstali stoji ob tebi – le prepoznati ga moraš!

To ‚vstajenje in vero‘ želimo vsem, ki prebivate v naših župnijah in vsem obiskovalcem, sorodnikom in turistom ... posebno pa tistim mladim, ki boste na velikonočni ponedeljek potrjeni v veri!

župnik